

[Finansministeren.]

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m.v. samt afskrivningsloven. (Procenttillæg, ekspropriation, jordfordeling og afløste jordrentebud m.v.).

Regeringen fremsatte i foråret 1974 forslag om ændring af lov om særlig indkomstskat, og da dette forslag desværre ikke nåede at blive færdigbehandlet i foråret 1974 genfremsattes det med visse mindre ændringer ved indledningen af folketingsåret 1974-75. Under udvalgsbehandlingen, før valget blev udskrevet, fremkom enkelte ændringer af forslaget, og med disse ændringer genfremsættes forslaget hermed for det nyvalgte folketing.

Som anført ved de tidligere fremsættelser foreslås det at skærpe beskatningen, for så vidt angår de meget store fortjenester, som i visse tilfælde opnås ved ejendomssalg uden for de egentlige spekulationstilfælde.

Ved de tidligere fremsættelser fremhævede jeg endvidere, at den økonomiske udvikling i de senere år har medført, at bestemmelserne om særlig indkomstskat af fortjeneste ved salg af fast ejendom virker ganske anderledes end oprindelig tilsigtet. Regeringen lægger megen vægt på, at der nu sker ændring af beskatningsreglerne, så de ikke fører til urimelige resultater. Forslaget tager sigte på at forhindre, at der skal betales særlig indkomstskat som følge af almindelige prisstigninger på fast ejendom. Som reglerne er i dag, skal der svares særlig indkomstskat ved overdragelse af almindelige landbrugsjendomme for en pris, der er ganske normal og upåvirket af eventuelle udstykningsforventninger eller andre særlige forhold. Sådanne regler hæmmer generationsskiftet på landbrugsejendomme og er i det hele taget en hæmsko for den nødvendige strukturtilpasning både inden for landbruget og inden for en række andre erhverv.

Det er fortsat regeringens opfattelse, at den i forslaget indeholdte forhøjelse af det varierende tillæg til 9 pct. og beregning efter rentes rente-metoden vil føre til en rimelig regulering af anskaffelsessummen under hensyn til den almindelige udvikling i ejendomspriserne.

For så vidt angår de særlig store fortjenester på fast ejendom, foreslås det som i de tidligere forslag, at den faktiske beskat-

ningsprocent, som nu er 65, forhøjes til 75. Dette sker rent teknisk ved, at det procentvise tillæg til den skattepligtige fortjeneste sættes op fra 30 pct. til 50 pct. for personlige skatteydere, før den særlige indkomstskat beregnes med den generelle skattesats på 50 pct.

For skattepligtige dødsboer og skattepligtige selskaber, hvor den generelle skattesats er lavere, foreslås tilsvarende forhøjelse af det procentvise tillæg, således at den faktiske beskatningsprocent også i disse tilfælde bliver 75.

Det må antages, at merprovenuet, som følger af den højere faktiske beskatningsprocent, nogenlunde vil opveje det provenutab, som vil fremkomme på grund af den foreslåede forhøjelse af det varierende tillæg til anskaffelsessummen.

Forslaget tilsigter endvidere at afhjælpe forskellige urimeligheder, som den gældende lov har givet anledning til.

Dette gælder den allerede i foråret 1974 foreslåede lempelse af beskatningen af afløste jordrenteejendomme. I forslaget er ligeledes medtaget den tidligere foreslåede lempelse af beskatningsreglerne, når ejendomsafståelsen er sket ved ekspropriation. Det foreslås her, at der ved ekspropriation indrømmes et særligt fradrag på 30.000 kr. Dette fradrag skal også indrømmes i de tilfælde, hvor ejendommen kunne være eksproprieret, men i stedet afstås ved mindelig overenskomst.

Det forslag, der fremsattes i efteråret 1974, tilsigtede at ændre reglerne for beskatning ved mageskifte, der sker ved jordfordelingskendelse. Begrundelsen var, at jordfordelingsarbejdet hæmmes i betydelig grad af, at de deltagende lodsejere er usikre med hensyn til, hvilken beskatning de vil blive udsat for i anledning af jordbyttet. Regeringen lægger vægt på, at jordfordelingsarbejdet, som må anses for samfundsnyttigt, ikke hæmmes af beskatningsreglerne. Når jordombytning er led i en jordfordelingssag, foreslår regeringen derfor, at den skattepligtige kan forlange, at der ved beregningen af den skattepligtige fortjeneste bortses fra den værdi af et afstået areal, der modsvares af værdien af et modtaget areal. Herved opnår man, at selve jordombytningen ikke udløser beskatning. Hvis skatteyderen senere sælger sin ejendom, skal han dog ved opgørelsen

[Finansministeren.]

af fortjenesten ved dette ejendomssalg medregne den værdistigning, der var sket før jordombytningen. Da jordfordeling i ikke ringe omfang sker i forbindelse med ekspropriation til vejanlæg m. v., foreslås det, at de samme regler skal gælde for de jordombytninger, der sker i forbindelse med visse former for ekspropriation, som erfaringsmæssigt giver anledning til jordombytning.

Den adgang, der efter de gældende regler er for en skatteyder til inden for det enkelte indkomstår at udligne negativ almindelig indkomst i en positiv særlig indkomst, foreslås udvidet således, at også negativ almindelig indkomst, der er overført fra et tidligere indkomstår, kan modregnes i positiv særlig indkomst. En sådan udvidelse vil efter regeringens opfattelse give en rimeligere beskatning af den næringsdrivende, der gennem nogle år har drevet sin virksomhed med underskud, men som, når han beslutter sig til at ophøre med virksomheden, skal svare særlig indkomst i forbindelse med afståelsen af f. eks. driftsmidler og inventar. Efter de gældende regler vil han blive beskattet af den fulde særlige indkomst blot med fradrag for underskuddet i selve afståelsesåret, medens forslaget tilsigter at give mulighed for, at også underskud fra indtil to tidligere indkomstår vil kunne fradrages i den særlige indkomst.

De foreslåede regler om lempelse for afløste jordrentebrug foreslås sat i kraft for afståelser i indkomståret 1973 eller senere. Er afståelsen sket før indkomståret 1975, må den skattepligtige dog selv henlede myndighedernes opmærksomhed herpå.

Forslaget om nye regler for beskatning af afståelser, der finder sted som jordombytning ved jordfordeling eller i forbindelse med ekspropriation, foreslås sat i kraft med virkning for afståelser, der sker den 1. januar 1974 eller senere, dog at anvendelse af reglerne på afståelser i 1974 forudsætter, at den skattepligtige selv rejser krav herom inden den 1. juli 1976. Den foreslåede udvi-

delse af muligheden for at modregne negativ almindelig indkomst i positiv særlig indkomst foreslås med virkning fra indkomståret 1975.

I øvrigt foreslås de nye regler sat i kraft med virkning fra forslaget fremsættelse.

Regeringen er positivt stemt over for en tidligere ikrafttræden af den lempelse, som forhøjelsen af det varierende tillæg vil medføre, såfremt det lader sig gennemføre på administrativt forsvarlig måde. Der må herom forhandles nærmere under forslaget behandling.

Med disse ord, og idet jeg i øvrigt henviser til forslaget med bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at genfremsætte *forlag til lov om ændring af skattekontrolloven. (Ændringer vedrørende for sen indgivelse af selvangivelse)*.

Det forslag, som hermed genfremsættes, går ud på at mildne reglerne om følgerne af, at selvangivelsen ikke indgives rettidigt. De gældende regler, som er udformet i 1964, fastsætter, at en ikke rettidigt indgivet selvangivelse medfører, at der pålægges en skatteforhøjelse beregnet efter nærmere i skattekontrolloven fastsatte regler. Efter disse kan der blive tale om en samlet skatteforhøjelse på 10.000 kr.

Såvel statens ligningsdirektorat som Kommunernes Landsforening har over for finansministeriet henstillet, at den gældende sanktionsordning tages op til revision. Der er henvist til, at de gældende regler virker for strengt og praktiseres uensartet af de forskellige ligningsmyndigheder.

Ved nærværende forslag foreslås det, at forsinkelser på en dag ikke skal medføre skatteforhøjelse. Er der tale om forsinkelser på mellem 2 og 9 dage, skal skatterne forhøjes med 2 pct. Er forsinkelsen på 10 dage og derover, forhøjes skatterne med 5 pct. Forhøjelsen på de enkelte skattearter, det vil sige formueskatten, den almindelige indkomstskat og den særlige indkomstskat,